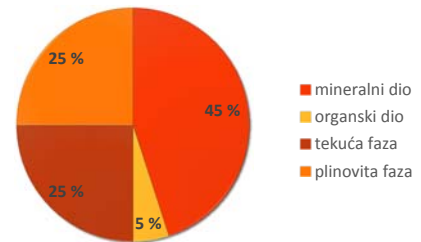

Sastav i svojstva tla

PROF. DR. SC. IRENA JUG

Modul: Osnove agrikulture

- tlo je polifazni sustav koji se sastoji od krute, tekuće, plinovite i žive faze

Elementarni sastav litosfere

Element	%
O	46.60
Si	27.72
Al	8.13
Fe	5.00
Ca	3.63
Na	2.83
K	2.59
Mg	2.09
Ukupno	98.59

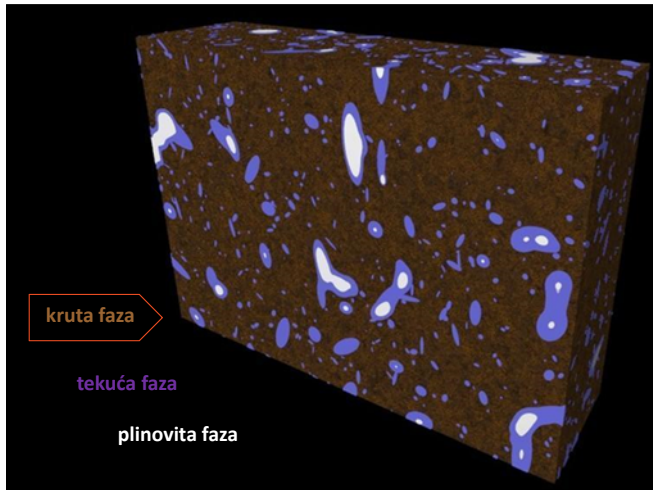
(Epstein, 1972.)

- Sastav oraničnog sloja u kojem se nalazi najveći dio korijenovog sustava biljaka u povoljnom stanju vlažnosti:

- kruta faza – 50 % volumena
 - anorganski dio – 95 % mase:
 - 80 % primarni minerali
 - 20 % sekundarni minerali
 - organski dio – 5 % mase: pretežito koloidi
- tekuća faza – 25 % volumena: vodena otopina soli i plinova
- plinovita faza – 25 % volumena
- živa faza – 5 t/ha

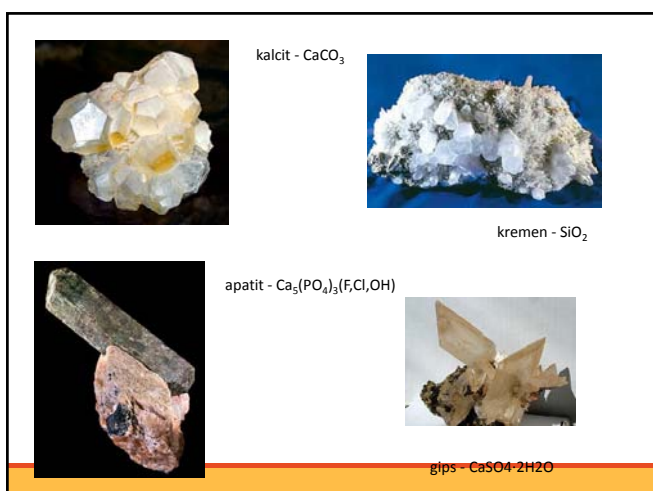
O ₂	0-20 %
N ₂	78 %
Ar	0,9 %
CO ₂	0,1-20 % (>10% toksično)

 - bakterije i aktinomicete (40 %),
 - gljive (40 %), makrofauna (5 %),
 - mikro i mezofauna (3 %), crvi (12 %).

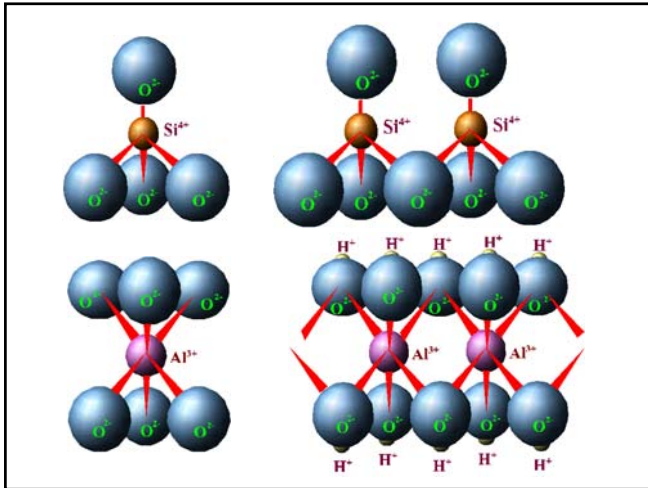
PRIMARNI MINERALI

- prema mehaničkoj analizi tla - pijesak i prah
- vrlo mala sorpcijska sposobnost elemenata biljne ishrane
- raspadanjem primarnih minerala oslobodjavaju se biljna hraniva postajući time raspoloživa za biljku, iako tijekom vegetacijskog perioda nisu značajan izvor elemenata ishrane (sporo raspadanje)
- najrasprostranjeniji primarni minerali: minerali silikata i alumosilikati: kvarc, liskuni, itd.

SEKUNDARNI MINERALI

- Sekundarni minerali čine manji dio krute faze tla u odnosu na količinu primarnih minerala izuzev u uvjetima tropskog klimata
- Sekundarni minerali su uglavnom negativnog naboja što omogućava sorpciju kationa
- Sorpcijska sposobnost označava se kao KIK (kationski izmjenjivački kapacitet) i izražava u $\text{cmol}^{(+)} \cdot \text{kg}^{-1}$ tla
- Građa im je slojevita (izgrađeni su od tetraedra silicija i oktaedra aluminija, magnezija ili željeza - alumosilikati)

Sekundarni minerali gline svrstani su u tri grupe:

1. 1:1 tip minerala gline

KAOLINITI

2. 2:1 tip minerala gline

MONTMORILONITI (smektiti)

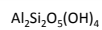

3. 2:1 tip minerala gline

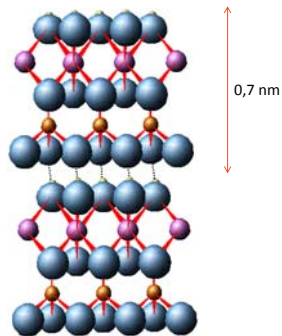
ILITI (hidratizirani liskuni)

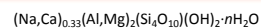
1:1 tip minerala gline (kaolinit)

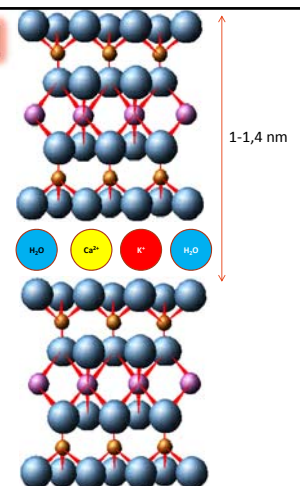
- građeni su iz:
 - jednog sloja tetraedra silicija
 - jednog sloja oktaedra aluminija
 - povezani kisikom
- ne mogu se razmicati
- sposobnost sorpcije – mala
- međulamelarni prostor – 0.7 nm

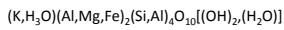
2:1 tip minerala gline (montmoriloniti)

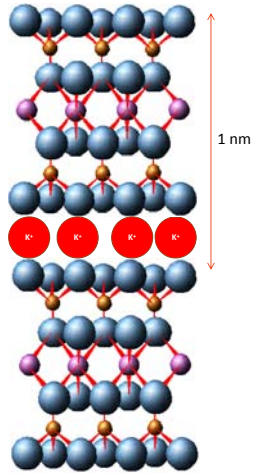
- građeni su iz:
 - dva sloja tetraedra silicija
 - jednog sloja oktaedra aluminija
- mogu se razmicati
- sposobnost sorpcije – velika
- međulamelarni prostor – 1-1,4 nm
- bubrenje, skupljanje – ovisno o vlažnosti

2:1 tip minerala gline (Iliti)

- Građom slični montmorilonitima, ali im je dio silicija zamjenjen aluminijem
- višak naboja se neutralizira vezivanjem kalija između kristalne slojeve rešetke, pa se oni ne mogu znatnije razmicati kao kod montmorilonita
- Izražena sposobnost fiksacije kalija
- međulamelarni prostor – 1 nm

Osnovna svojstva koloida tla

Koloid	veličina (nm)	površina (m ² /g)		razmak između slojeva (nm)	sorpcija kationa (cmol kg ⁻¹)
		vanjska	unutarnja		
Kaolinit	0.1-5.0	10-50	-	0.7	5-15
Montmoriloniti	<1.0	70-150	500-700	1.0-2.0	85-110
Iliti	0.1-2.0	50-100	5-100	1.0	15-40
Humus	-	-	-	-	100-300

izvor: <http://soils.cals.uidaho.edu/soil205-90/Lecture%208/index.htm>

- o na stabilnost i otpornost sekundarnih minerala gline, u odnosu na raspadanje, utječu:

- 1) temperatura
- 2) specifična površina
- 3) ispiranje i taloženje
- 4) unutarnja struktura stabilnosti
- 5) prisutnost organskih kiselina i anorganskih aniona

- o Nastanak sekundarnih minerala je vrlo spor proces (ako u 100 g tla ima 20 g gline, a starost tla iznosi 10 000 g., onda u prosjeku tijekom godine nastane 0.0002 g gline na svakih 100 g tla)
- o Erozijski, ispiranje i razlaganje može značajno smanjiti količinu gline u oraničnom sloju tla, te je potrebno provoditi odgovarajuće mjere zaštite i konzervacije tla
- o Postojanost sekundarnih minerala je manja u odnosu na primarne te u starijim tlima prevladavaju sekundarni minerali, ali sa manjom sposobnošću sorpcije kationa i porastom kapaciteta za zamjenu aniona

KOLOIDNA SVOJSTVA TLA

Čestice negativnog naboja nazivaju se acidoidi, a pozitivnog naboja, — bazoidi. Čestice promjenjivog naboja - amfolitoidi

U koloidnom sustavu gravitacijska sila teži taloženju raspršenih koloidnih čestica, a suprotno djeluje odbojna sila istovrsnog naboja čestica i snaga difuzije.

Koloidni sustav može se nalaziti u tri stanja:

- sol (tekući)
 - gel (krut i elastičan)
 - koagel (kada se disperzna faza nalazi u stanju zgrušavanja).
- Koloidi tla su sposobni sorbirati molekule vode (hidrofilni su) dok disperznu fazu čine sekundarni minerali i organska tvar
 - Zbog specifičnih uvjeta koji vladaju u tlu granični promjer koloidnih čestica tla je manji od 0.001-0.002 mm

- Čestice koloidnog sustava posjeduju površinski napon određen količinom slobodne energije.
- Koloidni sustav teži uspostavljanju ravnotežnog stanja smanjivanjem slobodne energije :
 1. smanjivanjem površine koloidne čestice (proces koagulacije)
 2. smanjivanjem slobodne energije na granici čvrste i tekuće faze, što uzrokuje približavanje koloidnih čestica uz pojavu adsorpcije
- ADSORPCIJA je sposobnost koloidnih čestica negativnog naboja da na svoju površinu vežu katione iz otopine tla

- **DESORPCIJA** – prelazak adsorbiranih iona iz difuznog sloja (koloidne micelle) adsorpcijskog kompleksa u otopinu tla
- **SUPSTITUCIJA** – razmjena iona između otopine tla i difuznog sloja u ekvivalentnim odnosima
- **RETENCIJA** – zadržavanje adsorbiranih iona u difuznom sloju koloidne micelle

SORPCIJSKA SPOSOBNOST TLA

- podrazumijevamo sposobnost tla da u sebi sadrži različite tvari: ione i molekule u otopini tla, koloide tla, čestice većih dimenzija i mikroorganizme.
- Ovisno o silama koje djeluju, razlikujemo:
 1. mehaničku sorpciju
 2. fizikalnu sorpciju
 3. kemijsku sorpciju
 4. biološku sorpciju
 5. fizikalno-kemijsku sorpciju

Mehanička sorpcija

- tlo sa sustavom pora djeluje kao prirodni filter (zadržavajući čestice koje su veće od čestica pora)
- česta je na tlima s puno gline jer takva tla sadržavaju više pora malih dimenzija – nastaje nepropusni sloj koji onemogućava infiltraciju vode

Fizikalna sorpcija

- nastaje nagomilavanjem iona na površini čestica tla (posljedica površinskog napona čestica tla)
- vezanje higroskopne vode i plinova na površini čestica (London van der Waalsove sile i dipolna svojstva vode)
- CO₂, NH₃, vodena para

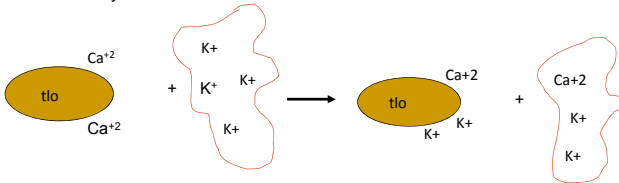
Kemijska sorpcija

- prelazak lakotopivih spojeva u teže topive spojeve kemijskim putem
- prema intenzitetu, djelimo ih u 3 skupine:
 1. spojeve koji se kemijski ne sorbiraju (kloridi, nitrati, nitriti)
 2. spojeve koji se kemijski jako sorbiraju (fosfati, silikati, karbonati)
 3. spojevi koji se nalaze između prve dvije skupine (sulfati)

Biološka sorpcija

- pod utjecajem viših biljaka i mikroorganizama
- ne dolazi do ispiranja hraniva
- Fizikalno-kemijska sorpcija
- sposobnost najsitnijih čestica tla –koloida tla –da na svojoj površini vežu ione u takvom stanju da se mogu zamjenjivati u ekvivalentnim količinama s ionima iz otopine tla
- razlika između fizikalne i fizikalno-kemijske sorpcije je u tomu što kod prve dolazi samo do promjene koncentracije u sloju otopine koja je priljubljena uz površinu čestice tla, a pri fizikalno-kemijskoj ioni otopine stupaju dijelom u kem. reakcije s molekulama na površini čestice

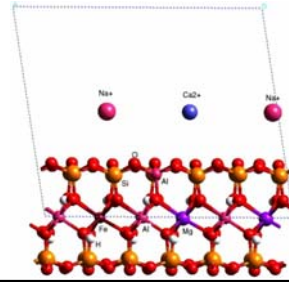
- Do pojave *supstitucije* (zamjene) iona na koloidnoj čestici vrlo lako dolazi kada je zasićena, odnosno kada su sva mjesta za polarno vezivanje zauzeta.

- Tada je sorpcija novog iona moguća samo zamjenom i to u elektroekivalentnim omjerima, npr. Ca^{2+} zamjenjuje 2K^+ , 2Na^+ zamjenjuju Mg^{2+} itd.
- fizikalno – kemijska sorpcija je moguća zbog električnog naboja čestica koloida

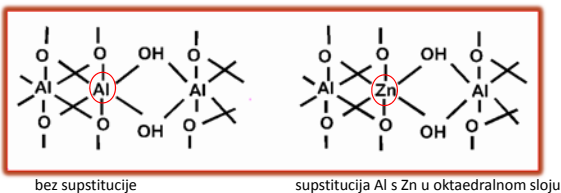
Električna nabijenost koloida tla

- U kristalnim rešetkama sekundarnog minerala vremenom može doći do zamjene jednog elementa drugim.
- Dio Si često je zamijenjen s P ili Al, a dio Al s Mg, Fe, Ni ili Li.
- Ta pojava naziva se **izomorfna zamjena**.

trajna nabijenost koloida tla – izomorfno zamjenom

- izomorfna zamjena atoma u sekundarnim mineralima (npr. Zn^{2+} za Al^{3+} u oktaedralnom sloju)

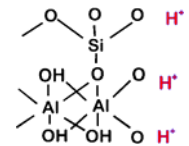
- izomorfna zamjena u oba sloja (npr. Mg^{2+} , Zn^{2+} , Cu^{2+} , Fe^{2+} za Al^{3+} u oktaedrima, odnosno Al^{3+} za Si^{4+} u tetraedrima)
- mogućnost nastanka pozitivnog naboja (npr. zamjena Al^{3+} za Mg^{2+}).

promjenjiva nabijenost koloida tla – uvjetovana pH reakcijom

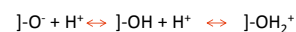
- disocijacija vanjski OH grupa
 $\text{]-OH} \rightleftharpoons \text{]-O}^- + \text{H}^+$
 bez naboja negativan naboj

- na krajevima kristalne rešetke

- povećana pH vrijednost - više (-) naboj
 kisela pH reakcija - manje (-) naboj

- Protonacija O i OH grupa

negativan naboj bez naboja pozitivan naboj
 visok pH neutralni pH nizak pH

e) ovisno o prisustvu koloida tla

Koloid	negativan naboj	pozitivan naboj	% stabilnosti	% varijabilnosti
Humus	200	0	10	90
Vermikuliti	120	0	95	5
Smektititi	100	0	95	5
Illiti	40	0	80	20
Kaolinititi	12	4	5	95
Fe & Al oksidi	5	5	0	100

f) + naboj << - naboja u većini tala

izvor: <http://soils.cals.uidaho.edu/soil205-90/Lecture%209/index.htm>

Adsorpcijski kompleks - skup organskih i mineralnih koloida sa sposobnošću sorpcije kationa

Čine ga:

- sekundarni minerali gline
- hidratizirani oksidi (seskvioksidi)
- humus
- organo-mineralni kompleksi

Kapacitet adsorpcije svih poljoprivrednih tala - od **5-200 cmol⁽⁺⁾·kg⁻¹**.

Tla s većim sadržajem humusa i gline imaju veći kapacitet adsorpcije (černozem > 50), dok laka, pjeskovita tla imaju manji kapacitet (<15).

Najčešće vrijednosti u tlu su: 15-45 cmol⁽⁺⁾·kg⁻¹

Značenje adsorpcije u tlu:

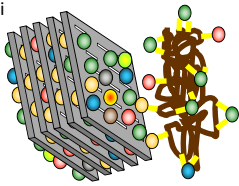
- regulira koncentraciju hranjivih iona
 - utječe na produktivnost tla
 - sprječava ispiranje hraniva
 - utječe na fizikalna i kemijska svojstva tla
- Kationi vezani na sekundarne minerale, ne ispiru se iz zone korijenskog sustava, ali se lako zamjenjuju drugim kationima.
 - Zadržavanje hraniva, u zoni ukorjenjivanja, u pristupačnom obliku za usvajanje od strane biljaka, te zadržavanje vode neophodne za više biljke i mikroorganizme u tlu

- fizikalna svojstva tla izravno ovise o vrsti kationa na adsorpcijskom kompleksu (tla zasićena Na⁺ imaju nepovoljne osobine jer jako peptiziraju – u vlažnim uvjetima tlo prelazi u ljepljivu masu, dok u sušnim uvjetima tlo je tvrdo i kompaktno. Tla u kojima je AK zasićen Ca²⁺ - povoljna struktura)
- AK značajno utječe i na kemijska svojstva posebice na pufernu sposobnost i pH reakciju

Kapacitet adsorpcije kationa = KIK (kationski izmjenjivački kapacitet)

je suma svih izmjenjivih kationa koje tlo može adsorbirati

- što je veći KIK – veća je sposobnost skladištenja elemenata biljne ishrane
- KIK se povećava ako:
 - se povećava količina organske tvari
 - se povećava sadržaj gline
 - se povećava pH

ORGANSKA TVAR TLA

- Grupa ugljikovih spojeva nastala od ostataka živih organizama koji su potpuno ili djelomično razloženi. Organska tvar tla je bitno različita od tvari od koje je nastala
- Količina org. tvari u tlu je značajno manja u odnosu na mineralnu tvar (1-5%). Vrlo značajno utječe na strukturu, kapacitet tla za vodu, na sorpciju iona, itd. te predstavlja *izvor energije* za životnu aktivnost mikroorganizama tla
- Veličina čestica organske tvari tla razlikuju se i podjeljene su slično kao kod mineralne frakcije.

- inertnu organsku rezervu tla čine rupnije čestice organske tvari koje su sačuvale svoju organiziranu strukturu žive tvari
- Čestice organske tvari koje imaju svojstva koloidnih micela označavaju se kao **HUMUS** i humusne kiseline.
- Elementi u sastavu humusa prelaze u mineralne oblike i postaju raspoloživi biljkama nakon procesa mikrobiološke razgradnje.
- Ugljik i dušik organske tvari u tlu podrijetlom su iz atmosfere, a u tlo su unešeni asimilacijskim procesima viših biljaka i mikroorganizama.

- Sumpor djelomično potječe iz atmosfere jer se može nalaziti i u plinovitom stanju kao SO_2 i H_2S ,
 - Fosfor potječe iz materijala od kojeg je nastalo neko tlo.
- MINERALIZACIJA (MOBILIZACIJA) – proces prelaska organski vezanih elemenata u pristupačne oblike**
- Osnovne grupe humusnih tvari su **huminske** i **fulvo kiseline** te **humini**.
 - **Huminske kiseline** su organske kiseline koje u kiseloj sredini nisu topive u vodi dok im porastom pH vrijednosti raste i vodotopivost
 - Molekularna masa iznosi 10 000-100 000, a elementarni sastav:

C=51-62%	O=31-36%
H=2.8-6.6%	N=3.6-5.5%

Fulvo kiseline su smjesa slabih alifatskih i aromatskih organskih kiselina čija je topivost u vodi neovisna o pH vrijednosti. Žučkaste su ili crvenkaste boje, molekularna masa im je 1 000-10 000. Prisutne su u tlima lošijih fizikalnih i kemijskih svojstava.

Elementarni sastav je:

C=42-47 %	H=3.5-5 %
O=45-50 %	N=2-4.1.%

Humini su reducirani anhidridi humusnih kiselina.

- Sadržaj organske tvari u tlu može se postepeno povećavati, smanjivati ili zadržavati na istoj razini. Bzina promjena uvjetovana je otpornošću komponenti humusa, huminskih i fulvo kiselina, na razlaganje.

Organska tvar u tlu sadrži prosječno :

50-54% ugljika

4-6% dušika

pa je omjer C/N približno 10:1.

- Oslobođeni N iz razgradnje organske tvari koriste mikroorganizmi u tlu za svoje potrebe sve do trenutka kada C/N omjer ne padne na određenu vrijednost
- Oslobođanje dušika i mogućnost usvajanja višim biljkama započinje tek kad je **C/N<25:1** (kritični omjer), a potpuna asimilacija N od strane mikroorganizama je kod **C/N>33:1**.

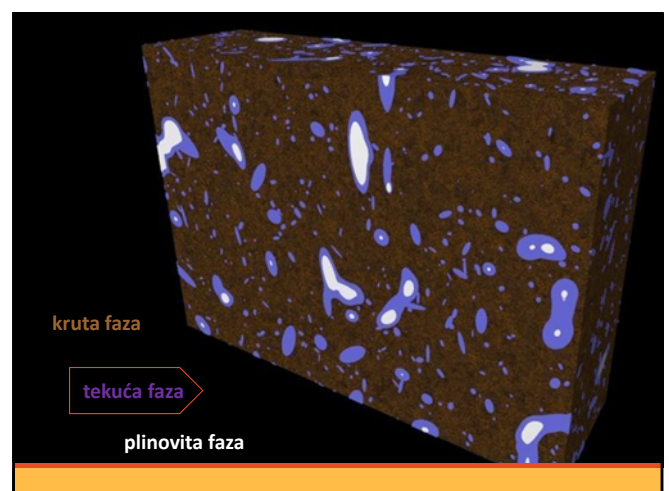
- humus poboljšava vodozračni režim i termička svojstva tla - tlo s više humusa je tamnije boje što omogućava apsorpciju veće količine Sunčeve radijacije uz brže zagrijavanje
- Humus ima vrlo važnu ulogu u nastajanju strukturnih agregata tla i mrvičaste strukture koja poboljšava prozračnost i dreniranost tla.
- Strukturna tla vežu više vode, manje su podložna eroziji i ispiranju koloidnih čestica i znatno se lakše obrađuju
- Organska tvar ima puferni efekt i sprječava ispiranje hraniva

OKSIDO REDUKCIJSKI POTENCIJAL U TLU

- Odnos između procesa oksidacije i redukcije
- Uvjeti oksidoredukcije u tlu utječu na pristupačnost elemenata i razgradnju svježe unesene organske tvari u tlo.
- Metabolizam i aktivnost mikroorganizama uvjetovani su oksidoredukcijom (Eh) potencijalom.
- Oksidoredukcijom (Eh) u tlu izražava se u mV i kreće se od +700 mV (oksidacijski uvjeti) do -300 mV (redukcijom uvjeti).

- U oksidacijskim uvjetima ($Eh \geq +300$ mV) tlo sadrži dovoljno kisika (djeluju aerobni mikroorganizmi)
- Kod $Eh = -100$ do $+300$ mV organsku tvar razlažu fakultativno anaerobni mikroorganizmi.
- U redukcijom uvjetima ($Eh \leq -100$ mV) - anaerobni mikroorganizmi.
- Eh je značajan za usvajanje aniona (SO_4^{2-} , BO_3^{3-} , MoO_4^{2-} , HPO_4^{2-} , $H_2PO_4^-$) koji se bolje usvajaju u aerobnim uvjetima.
- $Eh < 300$ mV ukazuje na mogućnost toksičnosti reduciranih oblika teških metala (npr. Mn, Fe)
- Organska tvar u tlu se lako oksidira pri čemu dolazi do redukcije anorganske tvari (elementi), čime se većini njih povećava pristupačnost (značaj zaoravanja žetvenih ostataka).

Redukcijski uvjeti	Element	Oksidacijski uvjeti
CH_4	C	CO_2
N_2 , NH_3	N	NO_2^- , NO_3^-
H_2S	S	SO_4^{2-}
PH_4 (fosfin)	P	PO_4^{3-}
Fe^{2+} (sivo-zelena boja tla)	Fe	Fe^{3+} (crvena boja tla)
Mn^{2+}	Mn	Mn^{3+}

- tekuća faza – vodena otopina soli i plinova ($100-1000 \text{ mg kg}^{-1}$)
- otopina tla je najaktivnija sastavnica tla (u njoj nastaju svi pedogenetski procesi, služi kao otapalo biljnih hraniva, itd)
- Koncentracija otopine tla – sadržaj otopljenih tvari (mg l^{-1} ili u %)
- Količina vode koja se zadržava u tlu, njezini oblici i promjene tijekom određenog vremenskog razdoblja – **VODNI REŽIM TLA**
- Vodni režim ima veliki utjecaj na efektivnu i potencijalnu plodnost tla (zbog nezamjenjivog značaja u razvoju i održavanju vegetacije)
- S ekofiziološkog aspekta – voda je izvor kisika i vodika potrebnih za sintezu organskih spojeva; ima nezamjenjivu ulogu u procesima mineralne ishrane biljaka

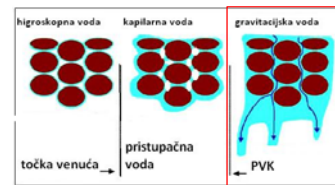
- osim potrošnje vode u transpiraciji i mineralnoj ishrani, određeni dio vode se gubi evaporacijom ili se gravitacijskom silom premješta u dublje slojeve tla
- Koja će se količina vode zadržati u tlu ovisi o granulometrijskom sastavu (teksturi tla) i količini organske tvari u tlu (humus)
- Voda se u tlu nalazi vezana različitim silama, te s obzirom na njenu pristupačnost biljkama, dijelimo ju na :
 - Pristupačnu
 - Nepristupačnu

Prema stupnju i obliku vezanosti za čvstu fazu, ukupna voda (pristupačna i nepristupačna) se dijeli u četiri klase:

1. GRAVITACIJSKA VODA
2. KAPILARNA VODA
3. HIGROSKOPNA VODA
4. KEMIJSKI VEZANA VODA

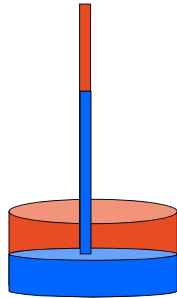
Gravitacijska voda

- zadržava se u krupnim porama tla i otječe pod djelovanjem gravitacije (slobodna voda).
- U slučaju jačih padalina ili poplave (kod dužeg zadržavanja gravitacijske vode) dolazi do anaerobioze, otkazivanja funkcija korijenja i gušenja biljaka.

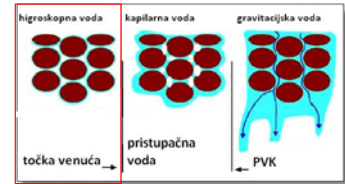

Kapilarna voda

- zadržava se u sitnim porama tla
- raspoloživa za usvajanje i predstavlja najvažniji dio vode
- Količina kapilarne vode u nekom tlu označava se kao poljski kapacitet vlažnosti ili kapilarni kapacitet tla.

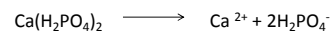
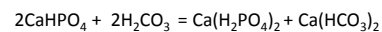
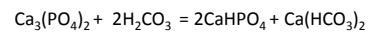
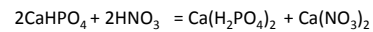
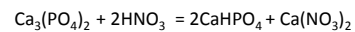
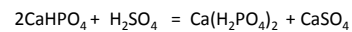
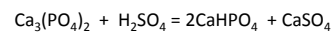
Higroskopna voda

- dio kapilarne vode čije opne ne prelaze debljinu 15-20 molekula vode
- drži se za čestice tla snagom koja dostiže 1000 bara.
- Ovaj oblik vode određuje se sušenjem na 105°C i biljkama je potpuno nedostupan

Kemijski vezana voda

- nalazi se ugrađena u različite hidratizirane kemijske spojeve tla i nije raspoloživa za usvajanje.

- mineralne tvari se u otopini tla nalaze u obliku iona, aniona i kationa, koje se usvajaju putem korijena.
- izvori soli: minerali, AK, gnojiva, ioni oslobođeni u procesu mineralizacije
- Koncentracija i sastav otopine tla su promjenjivi ovisno o temperaturi tla, vlažnosti tla, aeriranosti, pH vrijednosti, mikrobiološkoj aktivnosti, itd.)
- Otopina tla nastaje reakcijom atmosferske (oborinske) vode s krutom i plinovitom fazom
- plinovi iz atmosferske vode stvaraju H_2SO_4 , HNO_3 i H_2CO_3
- reakcije kiselina s krutom fazom – prevođenje teško topivih oblika u lakotopive oblike

primjer

- atmosferska voda sa svojim komponentama mobilizira hraniva prevodeći ih u otopinu tla
- otopina tla kontinuirano reagira s krutom i plinovitom fazom mijenjajući pri tome kemijski sastav otopine, krute i plinovite faze

SASTAV OTOPINE TLA

- podložan promjenama uslijed dinamičke ravnoteže između AK i otopine tla
- anioni - NO_2^- , SO_4^{2-} , H_2PO_4^- , Cl^- , HCO_3^- , NO_3^- , itd.
 - najzastupljeniji su HCO_3^- i NO_3^-
 - kationi: Ca^{2+} , Mg^{2+} , K^+ , Na^+ , NH_4^+ , H^+ , Al^{3+} , Fe^{3+} , Fe^{2+} , Cu^{2+} , itd
 - organska tvar: org. kiseline, alkoholi, vitamini, antibiotici, šećeri, itd.
 - plinovi: CO_2 , O_2 , N_2 , NH_3 , H_2S , CH_4

pH reakcija tla

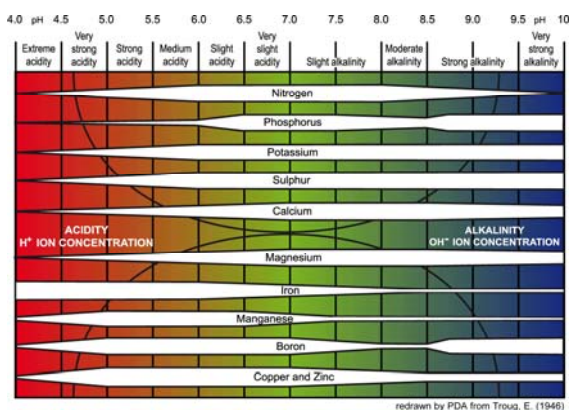
- Definicija: pH je negativni logaritam koncentracije H^+ iona.

$$\text{pH} = -\log(\text{H}^+)$$

- reakcija otopine tla značajno utječe na kemijska, fizikalna i biološka svojstva tla:

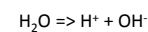
- ✓ raspoloživost hraniva
- ✓ mobilnost hraniva
- ✓ onečišćenje tla
- ✓ stabilnost agregata tla
- ✓ pokretljivost vode u tlu
- ✓ aeraciju tla

Utjecaj pH tla na raspoloživost elemenata ishrane

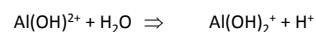
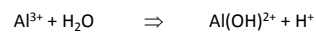
Izvori H^+ i OH^-

- Čista voda ima $\text{pH}=7$ i vrlo slabo hidrolizira (*autoprotoliza*):

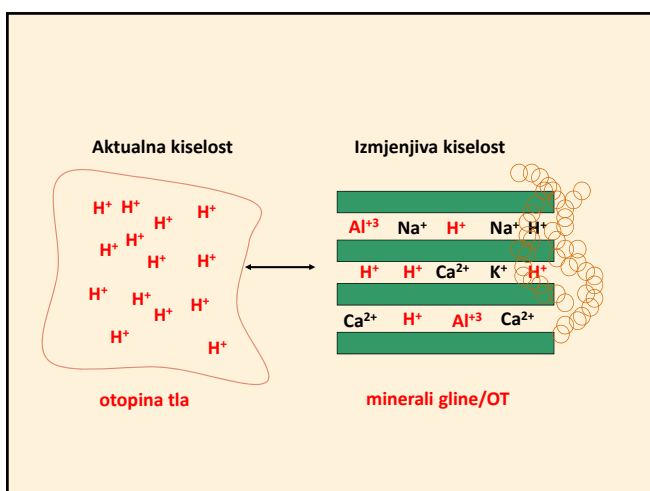
- Kationi odgovorni za kiselost tla su H^+ , Al^{3+} i Fe^{3+}

Al^{3+} (kao i Fe^{3+}) hidrolizira zavisno od pH:

$\text{pH} = -\log(\text{H}^+)$	$\text{pH} = -\log(\text{H}^+)$
$(\text{H}^+) = 1 \times 10^{-3} \text{ mol/L}$	$(\text{H}^+) = 1 \times 10^{-5} \text{ mol/L}$
$(\text{H}^+) = 0.001 \text{ mol/L}$	$(\text{H}^+) = 0.00001 \text{ mol/L}$
$\text{pH} = -\log(1 \times 10^{-3})$	$\text{pH} = -\log(1 \times 10^{-5})$
$\text{pH} = \log \frac{1}{10^3}$	$\text{pH} = \log \frac{1}{10^5}$
$\text{pH} = \log 1000$	$\text{pH} = \log 100000$
pH = 3	pH = 5

- u prirodnim uvjetima reakcija otopine tla kreće se od pH 3 do 9
- kod poljoprivrednih tala → pH 3,5 – 8
- Na tlima koja su nastala u klimatima s više od 630 mm oborina godišnje, adsorpcijski kompleks tla zamjenjuje lužnate ione s vodikovim ionima i kiselost tla raste.
- u klimatima s manjom količinom oborina (< 630 mm), nastaju tla kod kojih je smanjeno ispiranje baza i na AK dominiraju Ca i Mg.
- Zakiseljavanje tla može izazvati i industrijska polucija, posebice kisele kiše u širem području velikih energetske postrojenja, ali uzrok mogu biti i prirodni procesi.

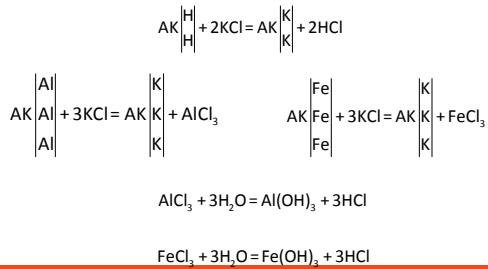

Aktualna pH reakcija

- ✓ Aktualna pH reakcija je uvjetovana povećanom koncentracijom slobodnih H^+ iona u vodenoj fazi tla. Oslobođanje tih iona prouzrokovano je njihovom zamjenom na adsorpcijskom kompleksu topljivim organskim i mineralnim kiselinama ili kiselim solima te njihovom disocijacijom.
- ✓ Aktualna kiselost određuje se elektrometrijski u vodenoj suspenziji tla.
- ✓ Značaj aktualne pH reakcije tla za život biljaka je velik, te agrokemijske analize obvezatno obuhvaćaju utvrđivanje ove veličine, jer je to osnovna pH reakcija tla koja utječe na adsorpcijski kompleks, a preko njega na strukturu tla i njegova biološka svojstva.

Izmjenjiva (supstitucijska) pH reakcija

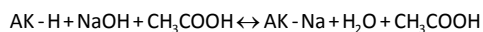
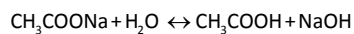
Izmjenjiva pH reakcija tla određena je prisutnošću H^+ iona i dijelom iona aluminija i željeza koji se djelovanjem neutralnih soli zamjenjuju s adsorpcijskog kompleksa tla:

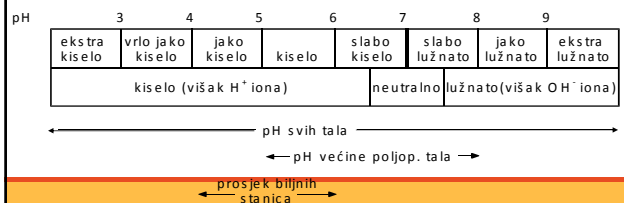
- Izmjenjiva kiselost nastaje zamjenom iona na KIK-u i može nastati unošenjem većih doza gnojiva u obliku neutralnih soli
- kationi iz mineralnih gnojiva istiskuju vodik s AK povećavajući pokretljivost aluminija koji djeluje toksično na biljke
- Izmjenjiva pH reakcija pruža neposredan uvid u stanje adsorpcijskog kompleksa tla
- na vrjednost izmjenjive kiselosti utječu vodik s AK i vodik iz otopine tla, te je stoga pH vrijednost izmjerena u KCl-u uvijek niža u odnosu na pH u H_2O (pH H_2O = 6, pH KCl = 5)

Hidrolitička kiselost tla nastaje pri neutralizaciji tla višebaznim mineralnim kiselinama pri čemu se svi vodikovi atomi ne zamjenjuju lužinama kod iste pH vrijednosti sredine.

Jedan dio ove kiselosti aktiviraju neutralne soli kao što je KCl, a drugi dio soli tipa Na-acetata (pH=8.2) koje mogu zamijeniti na adsorpcijskom kompleksu tla gotovo sve ione vodika i aluminija:

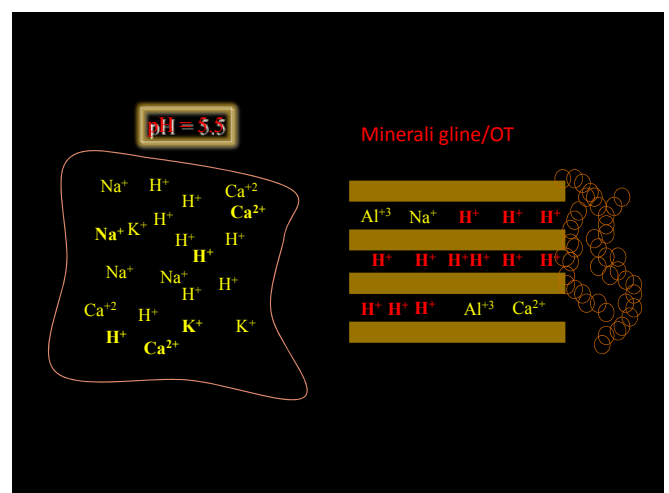
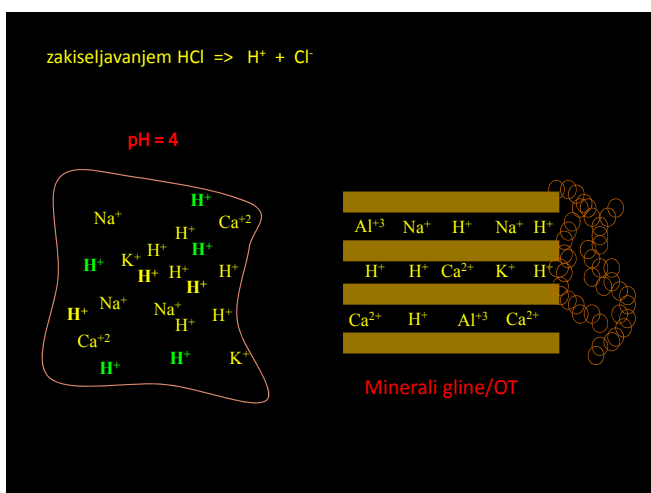
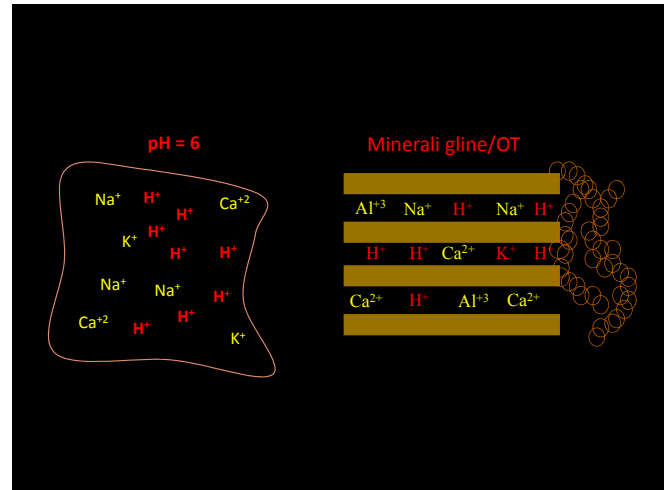
- Ova kategorija kiselosti zastupljenija je od izmjenjive, koja je zapravo tek dio hidrolitičke kiselosti
- Najčešća primjena hidrolitičke kiselosti je kod utvrđivanja potreba za kalcizacijom ili kada je potrebno poznavati ukupnu potencijalnu kiselost nekog tla.
- Hidrolitička kiselost izražava se u $cmol \cdot kg^{-1}$ nezasićenosti adsorpcijskog kompleksa lužnatim ionima.

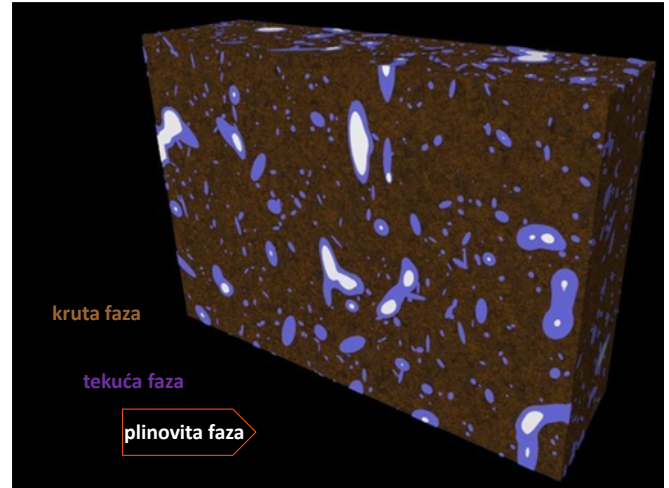
Puferna sposobnost tla

- ✓ sposobnost tla otpuranju promjenama pH vrijednosti
- ✓ uvjetovano sadržajem slabe kiseline H_2CO_3 i njezinih bazičnih soli $Ca(HCO_3)_2$ i $Mg(HCO_3)_2$, prisustvom Ca^{2+} na AK kao i prisustvom soli huminskih kiselina.
- ✓ pufere su tvari koje vežu H^+ i OH^- ione i smanjuju njihovu koncentraciju u otopini tla

pH tla	Mehanizam puferiranja
2.0 - 4.0	Oksidacija pirita i redukcija S-minerala; otapanje minerala
4.0 - 5.5	Aluminijevi spojevi
5.5 - 6.8	Izmjena kationa
6.8 - 7.2	Organska tvar I minerali
7.2 - 8.5	Ca i Mg karbonati
8.5 - 10.5	Izmjenjivi Na^+ ; otapanje krutog Na_2CO_3

- puferna sposobnost tla je vrlo važna u primjeni gnojiva (fiziološki kiselih - sprječavanje zakiseljavanja)
- Adsorpcijski kompleks – UNIVERZALNI PUFER
- Tla bogata humusom, karbonatna tla - dobra puferna sposobnost

ZRAK U TLU

Količina zraka u tlu varira ovisno o tipu tla, teksturi, vlažnosti, poroznosti, zbijenosti, itd.

Kapacitet tla za zrak je sposobnost tla da prima i zadržava zrak, koji u tlu može biti *slobodan* (makropore), *otopljen u vodi* (manja količina) ili *fizikalno adsorbiran* na čvrstu fazu tla.

Sastav zraka u tlu ovisi o intenzitetu razmjene plinova između zraka tla i atmosfere, te o intenzitetu biokemijskih procesa u tlu

Sastav zraka u atmosferi i tlu

	Atmosfera, %	Tlo, %
Dušik	78	78
Kisik	21	20 (0-20 %)
Ugljik(IV)-oksid	0,03	0,35 (0-20%)

Sadržaj dušika min. varira uslijed azotofiksacije i denitrifikacije.

U tlu ga ima 5-20 puta više nego u atmosferi, jer se konstantno proizvodi (oksidacija, mineralizacija, disanje biljaka) i akumulira u tlu.

Suma $\text{CO}_2 + \text{O}_2$ je uvijek ~ 21 %

- smanjivanjem aeracije tla smanjuje se količina kisika, a povećava sadržaj CO₂
- aeracija se smanjuje povećanjem dubine tla, te time se i koncentracija CO₂ povećava (na dubini od 1 m iznosi oko 10 %), dok se koncentracija O₂ smanjuje
- Kod zasićenja pora tla vodom nedostaje kisik potreban za disanje korijena i oksidaciju organske tvari tla (mikrobiološka aktivnost).
- Smatra se da anoksija (nedostatak kisika) nastupa kada je samo 4% volumena tla ispunjeno zrakom. Problemi nastaju i ranije, već kada je zrakom ispunjeno ispod 10% zapremine tla.

- Naime, "lagani" deficit kisika često se zapaža u korijenu, a kod stvarnog nedostatka prekida se disanje i zaustavlja usvajanje hraniva pa uskoro nastupa odumiranje korijena.
- U nedostatku kisika nakuplja se u tlu CO₂ koji usporava disanje korijena i mikrobiološku aktivnost, a u prisustvu vode gradi ugljičnu kiselinu. Mala količina (1-2% CO₂) može djelovati stimulativno na rast korijena, ali više od 5% ima inhibitorni utjecaj zbog smanjenog intenziteta disanja korijena.

- *Aeracija tla*, odnosno razmjena cjelokupnog zraka tla sa zrakom atmosfere odvija se putem *difuzije* ili *kretanja zračnih masa*.
- *Difuzija* kao razmjena pojedinih plinova (O₂ i CO₂) između tla i atmosfere nastaje zbog promjene koncentracije pojedinih komponenti (plinova) u zraku tla i atmosferi.
- *Kretanje cjelokupne zračne mase* čini do 10 % od ukupne aeracije, a temelji se na razlici ukupnog tlaka vezano za pojavu kiše i vjetra, zatim barometarskog tlaka i temperature.
- *Intenzitet aeracije* – brzina difuzije kisika (g) za 1 cm² tla tijekom 1 min, a ovisi o razlici u parcijalnom tlaku i propusnosti tla za zrak (min. = 30 x 10⁻⁸ g/cm²/ min).

Kisik je potreban za sve procese oksidacije – trošenje minerala za autotrofne bakterije, aerobne fiksatore dušika, humifikaciju i mineralizaciju kojom se stvaraju oksidirani oblici biogenih elemenata NO₃, SO₄, HPO₄, te nenadoknativa važnost za disanje biljnog korijena i faune u tlu.

Ugljični dioksid s vodom je agens trošenja minerala i mobilizacije hraniva, pufer, utječe na reakciju tla, debazifikaciju, acidifikaciju i topivost fosfata.

Dušik je značajan za nitrogene bakterije – simbiotske i nesimbiotske.

Uloga vodne pare – štiti sušenje korijenja i mikroorganizama

TOPLINSKA SVOJSTVA TLA

- Glavni izvor topline za tlo je Sunce – solarna radijacija.
- Na površinu tla dopire oko 45%, ostalo se apsorbira u atmosferi ili se trajno gubi refleksijom i difuznim raspršivanjem.
- Apsorbirani dio je čista radijacija – zagrijava tlo.
- Zagrijavanje tla ovisi o geografskoj širini i oblasti, reljefu (ekspozicija, inklinacija), svojstvima tla, te specifičnim toplinskim kapacitetima pojedinih faza –tla, kapacitetu tla i provodljivosti tla za toplinu.

- *Ekspozicija i inklinacija* – sjeverni, južni, istočni i zapadni pristranci. Najtopliji pristranci su oni čija površina zatvara sa sunčevim zrakama kut od 90°.
- *Boja* – tamnija tla upijaju više sunčeve energije.
- *Pokrov tla* – gole površine više zrače i *albedo* (odbijanje energije radijacije) je veći. Vegetacija troši velike količine energije za transpiraciju i izgradnju organske tvari. Tla pod vegetacijom se sporije zagrijavaju. Snijeg je toplinski izolator.
- Sezonska kolebanja temperature tla imaju slijedeća opća obilježja:
 - ⇒ površinski horizonti tla se zagrijavaju jače od zraka
 - ⇒ ljeti se tlo zagrijava u descendentnom smjeru, a u jesen i zimi se hladi u ascendentnom smjeru.

Temperatura tla

- Temperatura tla ovisi o količini toplinske energije koja padne na tlo i sposobnosti tla da tu toplinu zadrži ili izgubi zračenjem u okolinu
- Porastom temperature raste enzimatska aktivnost organizama u tlu, a važna je za:
 - dekompoziciju organske tvari (oslobađanje hraniva, utjecaj na vodni režim)
 - razgradnja minerala tla (led, temperaturni koeficijent i dr.)

- Temperatura je osnovni čimbenik koji kontrolira nicanje i rast biljaka
- Različite biljne vrste imaju – različite temperature nicanja
- Broj mikroorganizama u velikoj mjeri ovisi o temperaturi tla (pri nižim temperaturama (<5°C) gotovo svi mikrobiološki procesi prestaju). Najoptimalnija temperatura za razvoj korisnih mikroorganizama kreće se u granicama 20-35°C
- Pri nižim temperaturama usporen je razvoj korjena, usporeni su procesi mobilizacije hraniva
- Smatra se da su Al i neki teški metali pri nižim temperaturama mobilniji, što može imati za posljedicu fitotoksičnost

Literatura:

- Vladimir i Vesna Vukadinović (2011). Ishrana bilja. Poljoprivredni fakultet Osijek
- Džamić i Stevanović (2007). Agrohemija. Beograd
- K. Mengel i E. A. Kirkby (1978). Principles of plant nutrition